

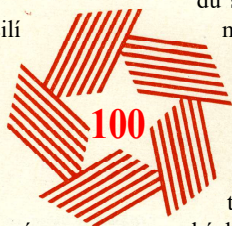

PŘED 100 LETY – VE DNECH 14. - 16. KVĚTNA 1921 – BYLA ZALOŽENA KSČ

Vznikla nejen nová politická strana, ale předvoj nového života – řekl Bohumír Šmeral.

V záplavě každodenních starostí a úsilí překonat epidemii vzpomeňme a připomeňme si vznik a rozvoj našeho dělnického hnutí, kolik ústrků a pronásledování podstoupili Josef Boleslav Pecka, Ladislav Zápotočský, Josef Hybeš a mnozí další. Zanechali na to, co prožili v oné době, vzpomínky, a Antonín Zápotočský napsal několik románů. Vzpomeňme na mnohé další, kteří vytvářeli předpoklady k založení revoluční strany dělnické třídy a ostatních pracujících ve městech i venkovských obcích.

Vzpomínejme i na ty, kteří založili tuto stranu v Brně a kteří vedli zápas s kapitalistickým uspořádáním společnosti, s důsledky hospodářské krize 30. let. Připomeňme si ty, kteří bojovali proti nacistickým okupantům a položili často mladé životy za naši svobodu, ty, kteří se podíleli na obno-

vě mírového života po válce, kteří přispěli k vítězství v únorových dnech roku 1948 a aktivně plnili závěry IX. sjezdu KSČ při budování základů sociálně spravedlivé společnosti. Byli mezi nimi i ti, kteří nás před lety na členské schůzi základní organizace strany přijali mezi sebe. Ti už žijí spíše v naší paměti.

Sté výročí založení KSČ si připomínáme ve zcela jiné situaci, než byla tehdy, ale stejně jako tehdy, v podmínkách kapitalistického uspořádání věcí veřejných, existujícího ovšem globálně, celosvětově. Důsledky pro podmínky života a pracovních podmínek jsou závažnější než v minulosti i vzhledem k růstu a rozvoji techniky, komunikací mezi lidmi i mezi státy. O to složitější je hledat východisko z této situace. Věnujme se plně přípravám na podzimní volby do Sněmovny Parlamentu České republiky a snažme se získat co nejlepší výsledky pro Komunistickou stranu Čech a Moravy a její kandidáty.

Karel Janiš

LETOS UŽ JSME MOHLI

Zhruba od poloviny dubna vláda začala uvolňovat některá restriktivní opatření, což nám umožnilo setkat se nejen při pietních shromážděních k 76. výročí osvobození Brna a Československa slavnou Rudou armádou, ale i na prvomájových oslavách. Byť stále platila určitá omezení sešlo se nás opravdu hodně. Městský výbor na svém zasedání proto vyslovil všem účastníkům ještě jednou velké poděkování.

Atmosféru těchto akcí dokumentují fotografie celé řady našich autorů. Uvnitř alespoň některé uveřejníme. Všem za ně děkujeme.

Hanba brněnským radním, kteří dali odesat rozkazy k osvobození města od fašistů

Vzpomínkové setkání k 76. výročí ukončení 2. světové války a Dni vítězství s pietním kladením věnců a kytic se konalo v sobotu 8. 5. v Brně na nejdelším popravišti čs. vlastenců ve studentských Kounicových koležích a na Moravském náměstí u Památníku vítěz-

(Dokončení na str. 4)

CO BUDE DÁL? V.

Aleš Růčka

V minulém čísle jsem trochu netrpělivě a optimisticky uvedl, že jde zřejmě o poslední díl tohoto mého miniseriálu.

Jak jsem se mýlil! COVID nám totiž stále ještě nedává možnost vrátit se k běžné stranické práci.

Zasedal Ústřední výbor

Tentokrát začnu připomenutím, že 17. dubna se uskutečnilo 11. zasedání ÚV, jehož výsledky ovlivňují i dění ve straně v následujících dnech a týdnech. Zasedání to bylo skutečně významné, o čemž svědčí obsah jeho jednání. Členové ÚV především vzali na vědomí úvodní vystoupení předsedy ÚV KSČM, dále již dlouho avizovanou rezignaci s. Kateřiny Konečné z funkce místopředsdkyně ÚV KSČM pro evropské záležitosti a občanský sektor ÚV KSČM a rovněž informace o přípravě XI. sjezdu KSČM. Zasedání dále schválilo Stanovisko k aktuální politické situaci, **kandidátní listiny pro volby do PS PČR v roce 2021 pro všechny volební kraje (s úpravou v Ústeckém kraji)**. Vzhledem k tomu, že byl předložen návrh na odvolání členů vedení KSČM, byl schválen rovněž *„Volební řád 11. zasedání ÚV KSČM“*. Na uvolněné místo byl za s. Konečnou zvolen za místopředsedu ÚV KSČM pro evropské záležitosti a občanský sektor ÚV KSČM s. Milan Krajča. ÚV rovněž uložil s. Šimůnkovi připravit návrh na zajištění zřízení elektronické komunikační platformy pro členy a členky ÚV KSČM.

Na tomto jednání nebyl předseda ÚV a další vedoucí funkcionáři strany sice podle Stanov odvolání (*k tomu byla potřeba dvoutřetinová většina*), ale současně však nedostali nadpoloviční podporu, a tudíž podporu **nemají** (*natož, jak někteří tvrdí „dostatečně silnou“*).

Na tuto skutečnost reagovala řada okresních výborů včetně našeho brněnského městského výboru a přijala v souladu s článkem 67 Stanov KSČM usnesení, požadující svolání mimořádného sjezdu, jež by měl na programu schválení Krátkodobého programu KSČM a volbu vedení strany dle článku 68. a) Stanov KSČM. V době uzávěrky tohoto čísla bylo takových okresů již 29, což je dostatečný počet. Ústřední výbor nyní musí tento mimořádný sjezd do 2 měsíců svolat. Musí tedy stanovit termín a místo sjezdového jednání, předběžně se hovoří o 19. červnu a Brně. Současně

musí ÚV stanovit klíč k volbě delegátů a způsob jejich volby.

Další záležitosti, která nás v následujícím období čeká je příprava na volby. Je nejvyšší čas zahájit přípravu delegování zástupců KSČM do okrskových volebních komisí. Městský výbor si stanovil úkol obsadit všech 370 komisí. K tomu může přispět každý z nás. Zájem lze projevit jednak prostřednictvím předsedů základních organizací, tak přímo na MěV.

Rovněž již nazrál čas zahájit přípravu na komunální volby, které nás čekají v příštím roce. V nejbližším období půjde o přípravu kvalitního a odpovědného volebního programu. MěV proto sestavil okruh problémů, jež by mohly patřit k prioritám volebního programu. V následujícím období půjde o to, získat názory k těmto otázkám od občanů Brna. Přispět k tomu mohou i čtenáři Echa, jejich vyjádření lze adresovat jak redakci, tak přímo na městský výbor.

Jde o následující soubor:

Janáčkovo kulturní centrum, Jižní centrum, Velký městský okruh, Multifunkční hala, bydlení pro mladé, sociálně únosné nájemné, zkvalitnění kapacit MHD, bezpečnost, zastavení výprodeje veřejného majetku ze strany města. Samozřejmě je možné a vlastně i žádoucí, vyjádřit se i k další problematice.

Věříme, že po naplnění uvedených úkolů budeme mít v dalších dnech a týdnech stále lepší podmínky.

Jak již bylo oznámeno, od 17. května budou uvolněny, mimo jiné, podmínky pro shromažďování venku do 700 a ve vnitřních prostorách do 400 osob. Lze proto předpokládat, že budou následovat i uvolnění, která nám umožní konat nejen členské schůze, ale i další jednání a akce. U nich je zatím počet osob omezen na 10. přítomných. V každém případě je třeba sledovat média a informovat se o aktuální situaci a podrobnostech.

Informace o tom co bude dál by nebyla úplná bez uvedení akcí chystaných MěV na nejbližší období.

22. května to budou tři akce pořádané při příležitosti 100. výročí založení KSČ a

30. května Dětský den. Pozvánky jsou uvedeny na jiném místě a k vyzvednutí na sekretariátu.

Ve dnech 14. - 16. května 1921 se v Obecním domě v Praze – Karlíně konal ustavující sjezd Komunistické strany Československa

Městský výbor KSČM v Brně si tuto významnou událost samozřejmě připomene. Oproštění se od tehdejší sociálně demokratické politiky tak umožnilo vstup KSČ na politickou scénu a tedy i formování politiky tehdejší první Československé republiky.

Správnost tohoto rozhodnutí potvrdil především konkrétní boj proti nastupujícímu fašismu ve 30. letech i vlastní odboj v době protektorátu a proti nacistické okupaci.

Správnost tohoto rozhodnutí potvrdily nejen výsledky prvních poválečných voleb v roce 1946, ale především důsledky převzetí odpovědnosti za formování a budování nového socialistické-

ho státu po roce 1948. Každý, kdo je ochoten hodnotit ve všech souvislostech vývoj a rozvoj naší vlasti v letech 1948 – 1989 musí bezesporu uznat, že v těchto desetiletích bylo dosaženo nesrovnatelně větších úspěchů, než ve třech následujících desetiletích, kdy jsme údajně konečně svobodní a můžeme rozhodovat ve svobodných volbách sami za sebe.

Ano, rozhodujeme. Výsledky vidíme všude: neustálý růst státního dluhu, rozkradení společného vlastnictví občanů ČR, voda a další strategické suroviny v cizích rukou, nezaměstnanost, drahé bydlení i ostatní životní potřeby, a dalo by se dlouho pokračovat.

**Městský výbor KSČM v Brně si v této souvislosti dovoluje
pozvat všechny občany 22. května 2021
na**

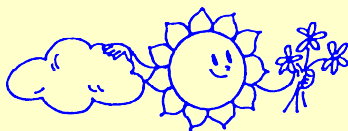
VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ OBČANŮ

v 9 hodin před budovou MěV KSČM v Brně, Křenová 67

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ MěV KSČM V BRNĚ

**v 10 hodin v zasedací místnosti MěV KSČM – 2. poschodí
za účasti místopředsedy ÚV KSČM s. Milana Krajčí**

SPOLEČENSKÝ VEČER S TŘEŠNIČKAMI

v 17 hodin v zasedací místnosti MěV KSČM – 2. poschodí

Hanba brněnským radním, kteří dali odtesat rozkazy k osvobození města od fašistů

ЭТО ЛЕНТОЧКА ПОБЕДЫ !!!

(Pokračování ze strany 1)

ství se sochou rudoarmějce v pozici Zastavte palbu! od národního umělce Vincence Makovského.

Vedle představitelů radnice a politických a společenských organizací položil v Kounicových kolejích kytici květů za městskou organizaci KSČM v Brně její předseda Martin Říha. Na popravy zadržovaných českých vlastenců a odbojářů se chodili dívat do Kounicových kolejí zfanatizovaní Němci jako na divadlo

za vybírané vstupné. Střelbou do týla tam na pískovišti zabíjeli i české děti.

Martin Říha v hlavním projevu před Památníkem vítězství na Moravském náměstí uvedl, že je nutné připomínat dalším generacím komu vděčíme za dnešní život v míru v relativním klidu, který ani zdaleka není samozřejmost. Připomněl, že na Památníku vítězství byly vytesány a z rozhodnutí dřívějších brněnských městských radních v r. 1994 odtesány jako nežádoucí texty rozkazů vrchního velitele Rudé armády J. V. Stalina, které vydal k osvobození Brna od fašismu a ukončení 2. světové války. Památník stojí na místě původních hrobů osvoboditelů od hitlerovských okupantů - vojáků a důstojníků Rudé armády, proto právem neslo název náměstí Rudé armády. Pojmenování tohoto náměstí přestavitelé Brna rovněž zrušili jako „nežádoucí.“

„Právem se ptám, proč byly vyryté texty z rozhodnutí minulých radních města Brna z Památníku vítězství nad fašismem odtesány jako závadné? Zmrzačený Památník vítězství tím ztratil svůj původní smysl.

Není to ostuda těch, kteří bojovali a byli zabiti pro naši svobodu. Je to znamení ubohosti počínání tehdejších městských radních, kteří zvedli ruku pro tento nekulturní čin,“ podtrhl předseda MěV KSČM Říha.

Dále pokračoval, že v současnosti jsme svědky toho, jak je jednoduché ve jménu lži i touhy po vlivu na moci vyvolat válečný konflikt kdekoliv ve světě. Např. v severní Africe, Sýrii, na Ukrajině v Afghánistánu a jinde. Na čele tohoto dění jsou USA, které útočí i bez mandátu Rady bezpečnosti OSN svévolně na svrchované státy. Přispívají k tomu i kontroverzní tzv. Pochody smíření se studetskými a brněnskými Němci, kteří byli po válce odsunuti do své vlasti z rozhodnutí vítězných mocností, jež nelze zpochybňovat. Pochody smíření českých pravicevých politiků se sudetskými Němci devalvují historii.

Generální konzul Ruské federace v Brně Alexandr Alexandrovič Kalačev poděkoval v projevu u Památníku vítězství za pietní vzpomínky na oběti 2. světové války. Oni našli sílu bojovat proti nejkrutějšímu zlu 20. století. Jejich památku je nezbytné předávat dalším generacím. „Musíme zabránit opakování hrůz války v Evropě i jinde ve světě. Blahopřeji Vám ke Dni vítězství,“ řekl.

Účastníci vzpomínkového setkání se pak zapojili do průvodu tzv. *Nesmrtelného pluku* po Moravském náměstí. Rodinní příslušníci - potomci hrdinů, kteří přišli o život v boji proti německým a jiným fašistům a nacistům na všech frontách 2. světové války nebo v koncentračních či pracovních táborech, v partyzánském odbojovém hnutí atp. nesli v průvodu jejich fotografie k uctění jejich odkazu. Vyjádřili snahu zamezit další chystané válce za nové mocenské přerozdělení nerostných a výrobních zdrojů a bohatství ve světě.

Brněnské setkání ukončilo literárně-hudební pásmo Svatá válka a státní hymny RF a ČR.

**Text a foto
Václav Žalud**

M. Říha a GK RF v Brně A. A. Kalačev při projevu u pomníku.

Účastníci pochodu *Nesmrtelný pluk* na Moravském náměstí v Brně.

K 75. výročí odhalení památníku

Alois Zlatníček

Náš královopolský památník na Božetěchově ulici je odkazem dění v období okupace nacistickým Německem toho zbytku, který z Československa zůstal po Mnichovu s označením „Protektorát Böhmen und Mähren - Čechy a Morava“ a také období a dnů těžkých a nelítostných bojů za porážku nacismu, za osvobození Brna a Králova Pole Rudou armádou 26. dubna 1945 a ukončení druhé světové války v Evropě porážkou a kapitulací hitlerovského Německa. Časový odstup od zmíněných událostí se odráží nejen v úbytku pamětníků, ale i v poklesu znalostí a porozumění tomu o co v uvedené době vlastně šlo, kdo byli viníci a kdo oběti a jaké byly příčiny i důsledky tehdejšího dění. Je to právě měsíc červen, jehož některé dny velmi konkrétně vykreslují tehdejší dění a nabádají i dnes k zamyšlení.

Patří mezi ně **10. červen 1942** - den vyhlazení obce Lidice. Se slověmi paní Cábové, která přežila pobyt v nacistickém koncentráku a dnes již není mezi námi, není třeba nic dodávat: „*Sebrali nás v noci. Muže oddělili, nás dali s dětmi do školy, vybrali nordické typy - tři z 89 dětí, ostatní poslali do Lodže do sběrného tábora. Později do plynu. Nejmladšímu byl rok a šest dní. Tatínka zastřelili, s maminkou jsme skončily v koncentráku. Já měla před veselkou, ta se neuskutečnila. Zůstává to stále v nás, zapomenout se to nedá nikdy, zvlášť v některé dny to člověk prožívá znovu.*“

Je to i **24. červen 1942**, kdy byly z mapy vymazány Ležáky, které dnes z původních stavení v obci připomíná už jenom 9 žulových náhrobků na místech bývalých stavení 43 obyvatel obce kameníků a chalupníků, kteří byli všichni popraveni v Pardubicích. Jejich děti, s výjimkou dvou sester Štulíkových, daných do bezdětné německé rodiny k osvojení, dostaly tzv. „jiné zacházení“ - v plynové komoře. Tyto barbarské činy, nad kterými se zhroutil a užasl celý svět, byly pomstou Němců za atentát československých parašutistů 27. května 1942 na třetího nejmočnějšího muže Velkoněmecké říše R. Heydricha, iniciátora tajného plánu na poněmčení území Protektorátu, „*kde Čech nemá co pohledávat*“.

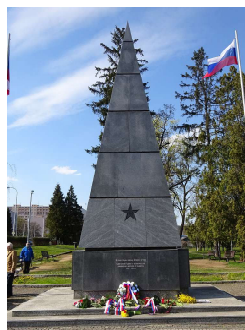
9. červen 1942, kdy v Berlíně v 18.⁰⁰ hodin po skončení státního pohřbu Heydricha, přijal Adolf Hitler k půlhodinové audienci smuteční delegaci - protektorátního prezidenta Háchu a protektorátní vládu. Podle zápisu audience, pořízeného přítomným K. H. Frankem, Hitler zvyšoval postupně svůj hlas do neobyčejné síly a delegaci varoval: „*Bud' se stanov poměry v Čechách a na Moravě pro mne únos-*

né a český lid se změní pod vaším vedením - pane prezidente a pod vaší vládou - pánové, nebo nechápete vážnost situace a nedovedete změnit poměry, a pak bude český národ z Evropy vymazán. Bude-li třeba a nepostaví-li se Češi za Říši, vezmu vám vaši zemi. Nic mi nemůže zabránit přesídlit miliony Čechů. Bud' se Říši podvolíte, nebo bude český národ z Evropy vyhnán! Necouvnu ani před nejkrutějšími opatřeními!“ Že to nebyla „slova do větru“ potvrdil hned následující den - 10. června, akcí „**LIDICE**“.

Patří k nim také **22. červen 1941** - den, kdy hitlerovské Německo předpadlo Sovětský svaz a tato válka ho připravila o více než 20 mil. životů jeho občanů.

8. červen osvětluje letitou pranostiku co znamená „*Medardova krápe*“. **Ten letošní však chce navíc neznalým říci, že je organicky spjat s uvedenými historickými osudovými událostmi.** Byť není v kalendářích označen jako den sváteční či významný, pro Královo Pole a jeho občany je a měl by být dále dnem památným, který ctí královopolské občany z té poválečné doby. **To proto, že 8. června 1946 - před 75. roky, byl slavnostně odhalen památník 326 vojákům Rudé armády, kteří padli v bojích při osvobozování Králova Pole z nacistické německé okupace.** Byl vybudován na místě jejich hrobů, v průběhu prvního mírového poválečného roku z iniciativy, ze spontánního přání a rozhodnutí tehdejších Královopolsáků, za prostředky z peněžité sbírky občanů a darů společenských organizací. Je tak skutečným, neformálním symbolem vděku Králova Pole vojákům Rudé armády za jejich čin. Památník je státem chráněnou kulturní památkou.

Je nespornou zásluhou, jak královopolské, tak i celobrněnské organizace KSČM a Sdružení občanů na ochranu památníků osvoboditelů z roku 1945, že nebyly naplněny někdejší záměry bývalých vedoucích funkcionářů místní radnice z řad ODS na odstranění památníku. Ale taktéž i to, že se každoročně konají ke dni osvobození Brna a Králova Pole s dalšími občanskými organizacemi a v posledních několika letech i za účasti nynější starostky Ing. Karasové, pietní shromáždění k uctění památky padlých osvoboditelů.

PŘEDPOKLADY PRO ZALOŽENÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

V prvé řadě jde o seznámení se s marxismem. V našich podmínkách je příznačné, že naše dělnické hnutí se projevuje v době seznamování se s prací Marx a Engelse. Šlo o postupné splynutí dělnického hnutí se socialismem, o přechod od živelné povahy odporu proti vykořisťování k uvědomělému hnutí a boji za oprávněné požadavky. V 2. polovině 19. století dochází k zakládání továren, otevírají se doly a stavějí železnice. Naše dělnické hnutí se rozvíjelo pod vlivem německého a rakouského hnutí, názory Lassala a Kautského. **Ale názory našich průkopníků socialismu Josefa Boleslava Pecky, Ladislava Zápotockého, Pankráce Krkošky, Josefa Hybeše vycházely z našich podmínek.**

Za hlavní věc považovali program hnutí, který podle vývoje situace přpracovávali, doplňovali o ty i ony požadavky k zlepšování podmínek života a práce dělnictva. Jejich názory se blížily stanoviskům Marx a Engelse. Jejich snaha pochopit marxismus a přijmout ho za své postoje k dění byla opravdová. V období zásadní změny v charakteru kapitalismu, přechodu od volné soutěže k monopolnímu stadiu, se naše sociální demokracie postupně stala velmi silnou stranou. Koncem 90. let se její zástupci stali členy parlamentu ve Vídni. Oddělila se od rakouské sociální demokracie. Nadšení pro studium marxismu mizelo. Do toho přišel Eduard Bernstein se skupinou přívrženců. Myšlenka revolučního řešení situace byla opuštěna. Na první místo se dostává zastoupení v parlamentu a úsilí takto měnit situaci dělnictva i ostatních pracujících. Jen někteří představitelé sociální demokracie propagují Marxovy myšlenky a usilují o rozvoj teoretické práce. Byl to Bohumír Šmeral a několik dalších s ním souhlasících. Ale celkově sociální demokracie zradila Marxovy názory, což se nejvíce projevilo při propuknutí první světové války.

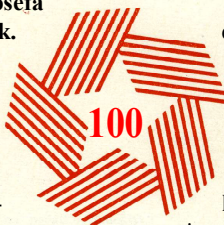
Obrat nastal po událostech v říjnu 1917 v Rusku. Došlo k významnému posunu v pochopení marxismu a jeho využití v praxi. Právě říjen 1917 ukázal cestu vpřed. Byl připravován díly V. I. Lenina vydanými od 90. let 19. století o charakteristice monopolního kapitalismu, o revoluč-

ní politické straně dělnického hnutí, o snaze proměnit světovou válku v revoluční vystoupení proti kapitalismu, o podmínkách zahájení revolučního převzetí moci v Rusku. Bylo to postupné osvojení si názorů, stanovisek i přístupu bolševiků v čele s V. I. Leninem k vývoji po říjnu 1917. Velký význam měl překlad Leninova spisu Stát a revoluce, který uveřejnil S. K. Neumann na stránkách časopisu Červen. Později soudruzi vzpomínali, jak právě Leninův *Stát a revoluce* napomohl pochopit pravou podstatu státu v kapitalistické společnosti a východisko ze situace. A na úlohu S. K. Neumanna by se nemělo zapomenout.

Přes Leninovy práce probíhal proces dalšího pronikání a seznamování se s marxismem, návrat k Marxovi. Vyniká tu úloha Bohumíra Šmerala, který spolu s dalšími podnítl vznik marxistické levice v sociální demokracii. Její růst a působení vedl k založení KSČ v roce 1921. Šmeralovy pro-

jevy na ustavujícím a sjednocovacím sjezdu předložily směry působení KSČ jak v členské základně strany, tak i v boji proti vykořisťování pracujících. Nelze pominout vliv III. (Komunistické) internacionály, k níž se přihlásila i marxistická levice v sociální demokracii i oba sjezdy KSČ. Po splnění 21 podmínek se KSČ stala členkou této internacionály. Šlo o pochopení Marxovy myšlenky, že mezi kapitalistickou a komunistickou společností je období revoluční přeměny jedné v druhou a že tomuto období odpovídá politika přechodného období, v němž stát nemůže být ničím jiným než revoluční diktaturou proletariátu.

O tomto východisku psal V. I. Lenin ve spisu Stát a revoluce. Ta již existovala v Rusku a naši veřejnost s ní seznamovali její přímí účastníci Bohumír Šmeral, Antonín Zápotocký i Ivan Olbracht v písemných pracích. Pronikání marxismu, již i leninismu, do Československa je společným dílem českých, slovenských, německých, maďarských, ukrajinských i polských soudruhů. Vždyť na jednáních těchto skupin před založením KSČ se k revolučnímu řešení situace aktivně přihlásili jejich účastníci většinou již i s komunistickým pojmenováním. (Pokračování na straně 7)

PŘEDPOKLADY PRO ZALOŽENÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

Ale překonání odchylek od revolučního řešení nebylo jednoduché. Ve straně vzniklo revoluční jádro, které na 2. sjezdu KSČ v roce 1924 významně ovlivnilo jednání. Byli to soudruzi Josef Haken, Jan Šverma, Václav Kopecký, Klement Gottwald, Karol Bacílek, Jaromír Dolanský, Čeněk Hruška a další. Bylo zahájeno vydávání „*Leninovy knihovny*“, překlady prací Marxe, Engelse a především V. I. Lenina. 2. sjezd KSČ přijal usnesení o agitaci a propagaci marxismu-leninismu, jež zdůraznilo spojení ideologické práce s praktickými politickými úkoly a zavázalo orgány strany k bezprostřednímu řízení ideologické práce. Je možno se zeptat, jak toto tolik potřebné usnesení přijaté téměř před 100 lety bylo plněno v činnosti strany? I důsledně, ale i velmi málo nebo vůbec ne.

V roce 1926 byl za člena ÚV KSČ zvolen Klement Gottwald s pověřením řídit agitačně propagační oddělení ÚV KSČ. Rudé právo a hlavní teoretický časopis Komunistická revue jsou pro něho možností publikovat v nich své úvahy *O taktice jednotné fronty*, *Boj o sociální pojištění* a zejména *Materiál k diskusi o československé otázce*. V něm autor teoreticky analyzoval relativní stabilizaci tehdejšího kapitalismu. Šlo současně o východisko k aktivizaci strany k plnění úkolu z analýzy plynoucí: *Postavit se v čelo mas, organizovat a vést jejich boje a přes dílčí požadavky dát bojům revoluční perspektivy*. Šlo o další posun ve znalostech marxismu-leninismu a jeho uplatnění v praxi. **K výraznému vítězství tohoto procesu došlo na V. sjezdu KSČ v únoru 1929.** Sjezd v souladu s tehdejšími zaměřením linie III. (Komunistické) internacionály stanovil jako cíl přípravu socialistické revoluce a nastolení diktatury proletariátu. Bylo zvoleno nové vedení strany v čele s Klementem Gottwaldem, jehož členovému až na výjimky, vedli stranu ve 30. - 50. letech. Když v roce 1929 propukla světová hospodářská krize, jejíž důsledky se projeví i v Československu především růstem nezaměstnanosti, KSČ v duchu závěrů V. sjezdu postupovala při vedení stávkových bojů. V mostecké stávce i v rosicko-oslavanském revíru uplatňovala a rozvíjela takti-

ku jednotné fronty zdola a masové mobilizace. Šlo o to získat pro tuto politiku řadové členy sociálně demokratické strany a národně socialistické strany z řad dělnictva, protože vedení těchto stran podporovalo buržoazii. Velký význam vůbec mělo překládání bohatství myšlenek v dílech Marxe, Engelse, Lenina i Stalina (jeho stati o leninismu, projevy na sjezdech VKS(b) a usnesení této strany ovlivnily několik generací i po roce 1945). K rozvoji marxismu-leninismu přispěli i Jan Šverma, Eduard Urx, Theodor Šmeral překladem Marxova Kapitálu, Jaroslav Procházka, Ladislav Štoll, Jiří Taufer a další. Každý z nich se věnoval podle své odbornosti kritice buržoazní politiky, estetiky, kultury, ideologii T. G. Masaryka a zejména jeho kritiky marxismu a Leninovy politiky atd. Rozsah občasníku Echo neumožňuje zabývat se těmito dalšími problémy více.

Klement Gottwald byl příkladem uplatňování marxismu-leninismu v našich podmínkách. Šlo o usnesení VII. sjezdu KSČ z dubna 1936, které na podkladě VII. kongresu Komunistické internacionály z roku 1935 o přístupu k socialistické revoluci přes protifašistický boj a vytvoření jednotné a lidové fronty, stanovilo linii pozici obrany republiky proti fašismu a nebezpečí nové světové války. Strana získávala stále více příznivců při tvorbě lidové fronty odporu proti požadavkům Sudetoněmecké strany a při tvorbě výboru na obranu republiky. Ale Mnichovskou konferencí 4 mocností skončila 1. republika.

Zahraniční vedení KSČ v Moskvě provedlo rozbor prosincové generální stávky v roce 1920, jejího průběhu a příčin její porážky. Za účasti i Bohumíra Šmerala dospělo k závěru pokračovat v boji proti nacistické okupaci doma i v zahraničí na frontách za účasti našich občanů a připravovat postup doma po skončení války. **Plně se opět projevila mimořádná schopnost Klementa Gottwalda připravit program poválečné vlády Národní fronty, který vstoupil do skutečnosti pod názvem Košický, návrh Budovatelského programu vlády i známých 10 bodů budování základů socialistické společnosti.** Klement Gottwald v několika

(Dokončení na straně 8)

PŘEDPOKLADY PRO ZALOŽENÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

(Dokončení ze strany 9)

projevech, zejména 9. července 1945, zdůraznil, že jde o národní a demokratickou revoluci, kterou nutno důsledně provádět a nepřecházet přímo k revoluci socialistické. **Teprve postupně přerůstala v revoluci socialistickou podle opatření a závěrů VIII. sjezdu KSČ z roku 1946 pod heslem *Za získání většiny národa a po vítězství pracujících v únoru 1948 bylo možno postoupit dále.*** V dalších projevech z let 1949-1953 pokračoval v rozboru situace u nás i ve světě a pokračoval v rozvoji marxismu-leninismu v našich podmínkách a přispíval k němu všemožným způsobem. Patřil v tom k dalším významným představitelům mezinárodního komunistického hnutí, jakými byli Jiří Dimitrov, Palmiro Togliatti, Maurice Thorez, János Kádár, Dolores Ibarruri, Franz Muhri, Gus Hall a další.

Postupem času se pochopitelně objevovaly problémy při plnění závěrů dalších sjezdu KSČ, zejména po XIII. sjezdu v roce 1966. Krizové jevy převládaly. V roce 1968 ovlivnilo veřejné mínění volání po zrušení vedoucí úlohy KSČ, našeho členství ve Varšavské smlouvě a v Radě vzájemné hospodářské pomoci, vzniklo několik zásadně protikomunistických organizací i písemných prohlášení proti socialismu. **Vedení KSČ v čele s Alexandrem Dubčekem nebylo schopno dalšímu nepříznivému vývoji zabránit.** Vstup vojsk zastavil tento vývoj, ale současně vyvolal odpor značné části společnosti a narušil přátelské vztahy k Sovětskému svazu.

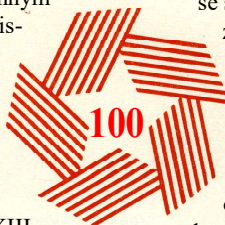
Nástupem nového vedení strany v čele s Gustávem Husákem vznikla zcela nová situace ve straně i ve společnosti. Při pohovorech bylo vyloučeno nebo vyškrtáno přes 400 000 členů, někteří další ze strany vystoupili. Došlo současně k tomu, že vyloučení členové ze strany, ale i mnozí z vyškrtnutých museli odejít z dosavadního pracoviště, což mělo velmi nepříznivé následky a důsledky. V některých případech převládaly osobní spory a snaha pomstít se. Uvědomili si tehdy někteří radikálové, že napomohli vytvořit „armádu“, která se projevila plně v listopadu 1989?

I když vývoj národního hospodářství probíhal vcelku úspěšně, pachut' z roku 1968 a důsledky trvaly dál a období let 1969-1989 vstoupilo do médií všeho druhu jako období normalizace. Po zvolení Miloše Jakeše do funkce generálního tajemníka ÚV KSČ v roce 1987 po Gustávu Husákovi, síly odporu narůstaly. Vznikla Charta 77 a několik dalších organizací.

Údálosti přelomu 80. a 90. let měly zásadní vliv na další vývoj. Došlo k porážce světa socialismu a přestal existovat i Sovětský svaz. Nelze vše svalovat jen na Gorbačova. U nás došlo k 17. listopadu 1989 a pokus svrhnout Miloše Jake-

še se proměnil v odstranění socialistického zřízení vůbec. A Miloš Jakeš? Až za týden – 24. listopadu 1989 – zasedal ÚV KSČ, jednal i 26. listopadu a výsledek? Vedení strany, zvolené v dubnu 1969, potvrzené až na menší osobní změny na XV. - XII. sjezdu strany, bylo posláno do zapomnění, zrušeno ustanovení o vedoucí úloze KSČ a o marxismu-leninismu

a dokument Poučení z krizového vývoje po XIII. sjezdu KSČ. Podobně jako Alexander Dubček i Miloš Jakeš nebyl schopen situaci co nejrychleji alespoň svoláním ÚV KSČ „řešit“. Je ovšem otázka z hlediska celkové situací v Evropě, zda bylo možno zabránit návratu ke kapitalismu. Oběma absolvování nejvyššího možného politického vzdělání v Moskvě nepomohlo, protože **jedna věc je seznámení s marxismem-leninismem, druhá věc je schopnost aplikovat ho v praxi** tak, jak ji měl K. Gottwald. Po únoru 1948 řekl, že pokud nedojde ke změně v mezinárodní situaci a pokud neuděláme hlouposti, nemá reakce naděje na úspěch. Vzpomeňme na toto Gottwaldovo prognostické prohlášení, které se bohužel splnilo. V. Havel se stal prezidentem a V. Klaus se skupinou dalších ekonomů sdružených v Prognostickém ústavu Čs. akademie věd nastoupili do naší vlády, odmítli nemilosrdně snahy nastolit socialismus s lidskou tváří a nastolili vládu trhu bez přívlasků. Vládl se všemi důsledky pro většinu pracujících donedávna. Koronavirus pána všeho - **trh** - zbavil moci a skončil voláním postižených koronavirem: *Státe, uhrazuj vše, oč jsme přišli!* **Karel Janiš**

V ŘÍŠI ČÍSEL

Karel Janiš

14. - 15. března 2021 televize připomínala 15. březen 1939, jak němečtí vojáci byli s radostí vítáni při příjezdu do pohraničí, do Prahy i v Brně při příjezdu Hitlera na brněnskou radnici. Že nastalo období několikaletého pronásledování všeho českého s možným koncem naší existence podle plánů Heydricha, že Čech nemá v tomto prostoru co pohledávat.

Bylo též uvedeno, že uplynulo již 10 let od zahájení války v Sýrii. Válka nemá dosud vítěze, ale u moci je stále Asad. Země má stejné hranice. Komentáře se víceméně shodovaly, že k vítězům patří Rusko, Turecko i Asad. K poraženým patří Západ a jeho vliv v oblasti. Před 10 lety se nedalo předpokládat, že o míru pro Sýrii se bude jednat na jednáních prezidentů Ruska, Turecka a Íránu. Málo byl uváděn počet mrtvých přes 600 000 a těch, kteří při bojích přišli o domov a odešli do Turecka i do dalších zemí včetně evropských. Je to asi 5 milionů lidí, 6 milionů se stěhovalo jinam uvnitř Sýrie.

Prvních několik dní v březnu bylo věnováno 1. výročí propuknutí koronaviru, průběhu jeho první vlny na jaře 2020, uzavření všeho, co se uzavřít dalo, určitému uvolnění v létě a příchodu druhé vlny, která propukla na podzim. Vše je připočteno vládě v čele s Babišem, která je totálně neschopná čelit jejím důsledkům. Představitelé opozice zapomněli, jak křičeli, když tehdejší ministr zdravotnictví Vojtěch doporučil opatření zavedená k počátku září a že Babiš křiklounům vyhověl a ministrovny návrhy zrušil. Všechna opatření jsou podrobována kritice často nevybíravým způsobem včetně vyhrožování smrtí předsedovi vlády a ministrům. Je zajímavé, že soudně je stíhán ten, který tak vyhrožoval, ale když jedna z poslankyň od Topistů 09 by nejraději potrestala Rusko atomovými zbraněmi, je klid po pěšině. Kde jsou ti právníci, kteří považují opatření vlády proti koronaviru za protiprávní, senátoři za protiústavní? Je klid, protože proti Rusku i Číně je vše dovoleno, nadávat, vyhrožovat včetně použití zbraní hromadného ničení. Vždy při jednání ve Sněmovně o prodloužení stavu nouze se Kalousek, Bartoš, Fiala, Pekarová Adamová v čele s Okamurou předváděli a ve skutečnosti vedli kampaň před krajskými a nyní před sněmovními volbami. Agentury uvádějí růst hlasů pro Piráty, STANisty,

míně pro ODS a pod pětiprocentní hranici ČSSD. Předseda Pirátů, ale i ODS se již považují za předsedu vlády po podzimních volbách do Sněmovny a předseda Pirátů dokonce navštívil prezidenta republiky, když řekl, že jednáním o příští vládě pověří předsedu vítězné politické strany či hnutí, nikoliv vítěze koalice.

Jen v Haló novinách byla připomenuta opatření Pařížské komuny a její potlačení v březnu 1871. Opět diskuse o Janu Masarykovi, zda byl 10. března 1948 zavražděn nebo zda spáchal sebevraždu. Připomenutí konce životů Karla Marxe 14. března 1883 a Klementa Gottwalda 14. března 1953 nebylo možno dnes čekat.

V příloze Víkend Mladé fronty Dnes z 13. - 14. března 2021 byly uveřejněny údaje o počtu lidí na planetě Země. V roce 8000 před Kristem 5 milionů, v roce 0 – 200 milionů, v roce 1650 – 0,5 miliardy, r. 1800 – 1 miliarda, r. 1928 – 2 miliardy, r. 1960 – 3 miliardy, r. 1999 – 6 miliard, r. 2011 – 7 miliard, 2020 – 7,8 miliard. Existují předpovědi, že kolem roku 2100 bude žít 10 až 14 miliard lidí. Největší přírůstek lidí se očekává v Asii a v Africe. V Nigérii žilo v roce 1950 – 37 milionů, dnes 190 a v roce 2100 asi 792 milionů. V Indii v květnu 2000 překročil počet obyvatel miliardu a jejich počet roste tak, že Indie předhóní brzy Čínu. Číňanovi dříve stačila miska rýže a jízdní kolo, dnes chce maso, dovolenou v Evropě s celou rodinou. Evropa naopak vymírá, v Evropě se rodí 1,59 dítěte na 1 ženu, v Africe 4,7 dítěte na 1 ženu. Kvůli přelidnění planety Země asi nastanou velké vlny migrace, války o vodu i o potravu. Do určité míry tyto jevy existují i dnes. Vinou jsou místní války a nepokoje, kdy postižení hladem, ztrátou domova odcházejí jinam. A důsledky výzvy kancléřky Merkelové *Přijďte!* jsou evidentní. A německá vláda a Evropská unie nemají žádný vliv na pohyby lidí po Evropě, pouze z Arktidy a z Antarkidy nepřicházejí.

Pokračují v číslech.

V Lidových novinách 16. března 2021 byla uveřejněna dvoustrana pod názvem **Absolventi vysokých škol očekávají nižší mzdu než loni.** Pracovní trh nabízí absolventům méně pozic a větší konkurenci z řad propuštěných zaměstnanců s praxí. Nástupní mzdy většinou stagnují, náborové

(Dokončení na straně 10)

V ŘÍŠI ČÍSEL

(Dokončení ze strany 9)

procesy po krátkém útlumu v první polovině roku opět běží. V textu je uvedena trojice nároků na absolventy vysokých škol. Za prvé jde o samostatné zaměření či specializaci, za druhé je důležitá praxe získaná již během studia pokud možno v oboru a čím delší tím lépe, nejlépe alespoň půl roku, za třetí jazyková vybavenost – primárně jde o angličtinu. Firmám jde o to, aby se uchazeč o práci reálně domluvil, odpověděl na email, dokázal si něco přečíst. V době pandemie roste důraz na praxi. Podle Střediska vzdělávací politiky při Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze tradičně velmi nízkou úroveň nezaměstnanosti mají absolventi fakult lékařských, právnických. Dlouhodobě průměrnou nezaměstnanost mají fakulty pedagogické či ekonomické. U absolventů strojních, stavebních a ostatních technických fakult závisí nezaměstnanost na tom, jak se daří ekonomice. Fakulty, jejichž absolventi mají dlouhodobé potíže s nezaměstnaností, jsou zemědělské, teologické, přírodovědecké i humanitní obory. Ale ti zkušenější a schopnější s praxí a s úrovní kvalifikace pro danou pozici se neztráť.

(Na důležitý předpoklad zapomněli - být k dispozici neustále, umět zatnout zuby, držet hubu a krok, ctít „vyznání“ panovníka - totiž šéfa. Jan Korbel)

Pro četbu dalšího textu doporučuji čtenářům starší generace si sednout, aby nedostali záchvat rozčilení či vzteku. Po vysoké škole vydělávají

Karel Janiš

absolventi vysokých škol v oborech: management 51 697 Kč, informační technologie 45 587 Kč, lidské zdroje a personalistika 38 580 Kč, elektrotechnika a energetika 38 353 Kč, bankovníctví 32 969 Kč, ekonomika, finance, účetnictví 36 883 Kč, farmaceutický průmysl 35 775 Kč, automobilový průmysl 35 305 Kč, státní správa, samospráva 34 220 Kč, stavebnictví a reality 33 960 Kč, marketing, reklama 33 387 Kč, zdravotní a sociální péče 32 348 Kč, doprava, logistika 31 314 Kč, žurnalistika, polygrafie, média 28 839 Kč, administrativa 28 326 Kč, školství, vzdělávání, věda, výzkum 25 693 Kč.

Při čtení dalších údajů vzpomenu na Agátu Christie, která psala ve vaně plné vody. Očekávaná nástupní mzda absolventů vysokých škol v roce 2021: méně než 20 tisíc Kč 7 %, 20-22 tisíc 7,6 %, 22-25 tisíc 9 %, 25-27,5 tisíc 12,3 %, 27-30 tisíc 15,3 %, 30-32,5 tisíc 15,8 %, 32-35 tisíc 7 %, 35-37,5 tisíc 8,8 %, 37-40 tisíc 5,2 %, 40-42,5 tisíc 6,6 %, 42-45 tisíc 1,9 %, 45-47,5 tisíc 0,8 %, 47,5-50 tisíc 0,8 % a víc než 50 tisíc 1,5 % absolventů. Pomohl by i studený obklad na čelo. Podle vysokoškoláků by zaměstnavatel měl nabídnout přátelské pracovní prostředí, podporu rozvoje a vzdělávání zaměstnanců, šanci na vysoké příjmy, jistotu a stabilitu zaměstnání, rovnováhu mezi prací a volným časem atd.

Výlet do říše čísel byl zajímavý, výše mezd a platů raději bez komentáře.

BYSTRČTÍ KOMUNISTÉ NEZAPOMÍNÁJÍ!

28. dubna, v den 76. výročí osvobození Bystrce, položili místní komunisté kytičku k pomníčku

nadporučíka Golubenka, který v těchto místech padl. Přítomen byl i Georgij A. Akajomov, atašé

Generálního konzulátu Ruské federace v Brně.

Luboš Mlejnek

ÚZEMNÍ PLÁN BRNA OPĚT DO PROJEDNÁVÁNÍ

Příprava nového brněnského územního plánu přešla do další fáze. Veřejnost se může seznámit se s upraveným návrhem. Zveřejněn bude v květnu, opakované veřejné projednání se uskuteční v červnu. Informace a termíny k tomu budou s předstihem na úředních deskách magistrátu města a 29 městských částí a na Portálu územního plánování města Brna (www.upmb.brno.cz).

V loňském roce představili zástupci města Brna, Odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna a Kanceláře architekta města Brna návrh nového územního plánu. V červnu se konala dvě veřejná projednání návrhu na brněnském výstavišti. Na základě uplatněných připomínek a námitek, stanovisek dotčených orgánů a připomínek městských částí byl návrh nového územního plánu upraven a v červnu bude opětovně projednán.

„K návrhu přišlo přes 8200 připomínek či návrhů, tedy podání, což je dohromady už přes 36 000 jednotlivých námitek a připomínek. Těmito požadavky jsme se téměř rok intenzivně zabývali, a to ve spolupráci s určeným zastupitelem a týmem kanceláře architekta města,“ upřesnila vedoucí Odboru územního plánování a rozvoje Pavla Pannová.

V tak velkém městě, jako je Brno, přitom vstupuje do přípravy územního plánu řada aktérů, kteří mají rozdílné a často protichůdné zájmy. Nelze proto vždy najít jedno univerzální řešení. *„Námítky a připomínky jsme konzultovali s odborníky, mimo*

jiné s Ústavem výzkumu globální změny klimatu, zástupci vysokých škol, občanských spolků a neziskových organizací, které požadovaly větší důraz na zeleň a ekologická řešení. Jsem přesvědčen, že po dlouhých jednáních jsme našli dohodu a město bude mít moderní a koncepční rozvojový dokument,“ řekl radní města Brna Filip Chvátal.

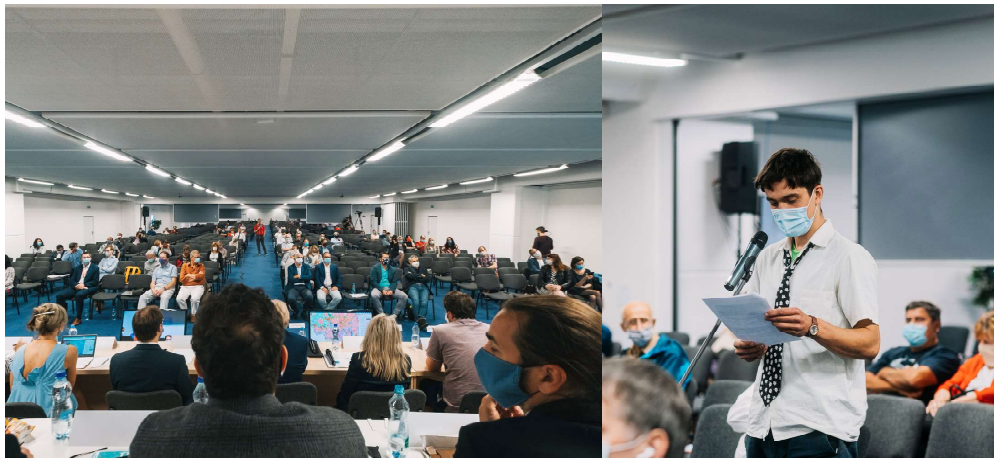
Brno má v současné době jeden z nejstarších územních plánů v ČR, platí už šestadvacet let. *„Nový územní plán přinese potřebný rozvoj města. Bude to injekce, která město postaví na nohy. Nabídne nové plochy pro výstavbu bytů, zlepšení dopravy, nastaví nové limity pro zeleň a vnitrobloky nebo jasně vymezí, jak mohou být budovy v různých lokalitách vysoké. Naším cílem je teď projednat návrh s veřejností a dokončit nový územní plán do konce roku 2022,“* vysvětlil ředitel Kanceláře architekta města Brna Michal Sedláček.

Na rozdíl od loňského veřejného projednání se letošní opakované veřejné projednání zaměří na upravené části návrhu, návrh tak bude projednáván v rozsahu měněných částí. Projeví se v něm také změny vycházející z rozhodnutí zastupitelů Jihomoravského kraje. Po opakovaném veřejném projednání bude opět následovat proces vypořádání námitek a připomínek. Upravený návrh bude předložen ke schválení zastupitelům města Brna.

Nový územní plán bude vydán do konce roku 2022, kdy končí platnost dosavadního už zdaleka praxí nevyhovujícího územního plánu.

(vž)

Foto - Jana Běhalová

❑ HAMÁČKÍADA. VLÁDA JDE NA DŘEŇ A OMEZUJE SVÉ OBČANY V POHYBU.

To je titul článku, který napsal Daniel Kaiser pro týdeník Echo ze 4. března 2021. Počínaje 1. březnem zažíváme něco jako stanné právo pro 21. století. S druhou heydrichiádou to nelze srovnávat potud, že dnes odpůrci režimu a narušitelé zákazu nejsou stříleni, ale stejně jako tehdy platí zákaz vycházení od 21. hodiny a k respektování jiného zákazu – překračování hranic okresů – má sloužit silná přítomnost ozbrojených složek v terénu – policistů a vojáků. Vláda uzavření zbytku škol a školek a dobu karantény prodloužila

z deseti na čtrnáct dní z důvodů zahlených nemocnic a nebezpečnější mutace koronaviru. K argumentaci u soudu to má velmi daleko. Jde o obvyklou argumentaci, kterou používají

ústavní právníci a senátoři, kteří považují existenci nouzového stavu za protiústavní a podali podnět Ústavní soudu. Autor článku zapomněl uvést, že za 2. světové války byl nepřítel viditelný a jasný, kdežto koronavirus je neviditelný a poznají ho ti, které nakazí a i usmrtí. Nikdo s ním neuzavřel koaliční smlouvu, aby dal najevo, kdy se objeví a postihne toho či onoho člověka bez ohledu na věk. V posledních týdnech týdeník Echo, který vydává Echo Media, a. s., vyniká články, v nichž na opatřeních proti koronaviru nezustane nic suchého. Zejména Lenka Zlámalová vyniká nad dalšími autory. V čísle Echa ze 4. března měla rozhovor se šéfem Pirátů Ivanem Bartošem, v němž tradičně řekl, že vláda je tak či onak neschopná řešit situaci, ale domnívá se, že zoufalce Babiše neumíme odstavit a pád vlády by nyní byl pro zemi destruktivní. Zapomněl dodat, že by se neměl do koho strefovat.

❑ **HEREČKA ELIŠKA BALZEROVÁ NAPSALA DOPIS PREZIDENTOVI REPUBLIKY.** Podle textu v Právu ze 13. března 2021 vyzvala prezidenta ke slušnosti, když se vyjádřil při příležitosti předávání filmových cen Český lev kriticky o umělcích kouřících venku po akci a označil je za „snobskou sebranku“. Prý kouřili na místě mimo budovu k tomu účelu určenému. Vyčítá prezidentovi kouření i na místech zcela nevhodných a nechával si přinést popelníček. A herečka zdůraznila, že šašci a klauni v očích prezidenta republiky prý od nepaměti měli za úkol

nastavovat mocným zrcadlo, což takto učinila. Tu se v plné míře projevila. A i když v další části dopisu uznala, že Český lev není důležitější než předávání vyznamenání 28. října na Hradě, připomenutím, že český film dělá ve světě daleko víc slávy a dobrého jména republiky než někteří vládní činitelé, ve skutečnosti Českého lva zařadila před a nad události 28. října na Hradě. Jen tak mimochodem uvádím, že prezident by občas měl s výroky podobného rázu šetřit.

❑ PROMLUVIL I HEREC IVAN TROJAN.

V deníku Rovnost 13. března 2021 řekl, že cenu Českého lva obdržel film Krajina ve stínu, protože je záslužný a žádoucí. Připomněl, že Miloš Zeman vyhrál před 7 lety volby tím, že vsadil kartu sudetských Němců.

K zoušel na ni Karla Schwarzenberga, který odmítá kolektivní vinu. Kdyby film Krajina ve stínu býval vznikl tehdy během kampaně, možná by Miloš Zeman dnes prezidentem nebyl. V tomhle může film někdy společenské situaci a paměti lidí napomoci. Dát věci do řádných souvislostí. A právě tady Ivan Trojan je mimo mísu. Uvedený film patří k těm, pro které rok 1945 začal odsunem Němců a násilím Čechů na Němcích před i během odsunu. Uvedený film ukazuje na jednu takovou věc. Jestliže Karel Schwarzenberg označil odsun Němců za událost, která jako válečný zločin patří před soud v Haagu, přestala legrace. Miloši Zemanovi nezbývalo nic jiného, než uvést odsun Němců na pravou míru. Na konkrétní prohlášení K. Schwarzenberga zapomněl a své volání uvádět věci do souvislostí sám neuvedl.

❑ NEJVYŠŠÍ ČAS PRO NÁVRAT KRÁLE.

To je titul úvahy v Deníku Rovnost ze 13. března. Martin Komárek uvádí, že promluvil Karel Habsburský, muž, který by seděl na českém trůně, nebýt té patálie s velkou válkou. Prý je monarchie zřízením, jež má své kouzlo. Leč její návrat teď není na pořadu dne. Ale proč ne? klade otázku známý novinář Komárek. S prezidenty prý máme špatné zkušenosti, horší než s panovníky. Blíží se nová volba a už teď se třese hrůzou, koho si zvolíme (v tom má Komárek pravdu na 100 i více procent). Když prý se mohly pěkně pospojovat opoziční strany, proč nepřipravit restauraci monarchie? Když mohl Ústavní soud zrušit na po-

(Dokončení na straně 11)

Strípky - dokončení

slední chvíli parlamentní volební zákon, proč by se nedal stihnout zákon královský? Změni se málo, v ústavě se slovo prezident nahradí slovem král. Zruší se ustanovení, že je volen a důstojenství bude dědičné. Šlo by o to dostat dohry dost atraktivních uchazečů. Šlechtický titul je podmínkou. My plebejci bychom za krále nikdy neuznali nikoho z nás, ať by byl sebelepší. Takže kdo? Karel Habsburský se přihlásí určitě. Vlastně by se vrátil domů. Prince Harryho bychom přemlouvati nemuseli, Meghan se nepochybně chce potkat s Alžbětou jako rovná s rovnou (a český národ Harryho a Meghan velmi dobře zná, tisk i zejména pořad Showtime na TV Prima je tam již několik div ne týdnů). Máme mnoho skvělých výhonků našich šlechtických rodů a některé z nich zoufale hledají uplatnění v politice. A i kdyby nakonec král nebyl vybrán? Nešť. Hlavně bude mít lid královskou zábavu. Martin Komárek se nezapřel snahou vybočit z řady.

❑ **MIROSLAV KORECKÝ PRAVIDELNĚ KOMENTUJE.** V Mladé frontě Dnes 13. března 2021 si právem myslí, že parlamentní vyšetřovací komise nikdy nic nevyšetřily. Nevznikne ani k prověření loňské otravy řeky Bečvy. Na rozdíl od jiných komisí by tato šetřila stále živý případ. Šlo by o tým devíti partajních pověřenců obvykle s profesemi jako zootechnik, jaderní fyzik, gynekolog, skokan na lyžích. Korecký nechce zpochybňovat fakt, že Sněmovna je všemocný suverén: může klidně odhlasovat, že všechno od dopravních nehod po mordy už bude příště vyšetřovat jen ona stejně jako může přijmout zákon, že Bečva poteče opačným směrem. A komunistický pendrekář (tento pojem mu už zůstane podobně jako pojem mlátička podle komentátorů) Zdeněk Ondráček by měl být popotahován na svůj nepřijatelný mužský šovinismus, když prohlásil o panu poslanci Martínkovi, že je negramotný. Ale paní kolegyni Pekarovou, že nebudě komentovat, protože o ženě by se nerad vyjadřoval na mikrofon nějakým nehezkým způsobem. Podle Koreckého je třeba bránit právo žen být uráženy úplně stejně jako muži podle záruky, kterou jim poskytuje Listina základních práv a svobod. Výtržnictví exprezidenta Václava Klause je důkazem, že se nevyrovnal s tím, že jeho bezprostřední předchůdci na Hradě si prošli kriminálem – a on pořád ještě ne.

Nebo by to mohl být počátek rebelské prezidentské kampaně, kdo ví. Chodí bez roušky, jede na víkend do Krkonoš bez ohledu na hranice okresů. Zaplatí pokuty? Cestu si domluvil s příslušným policejním náčelníkem v kraji.

❑ **BEZ EXPOSLANCE KALOUSKA TO NEPŮJDE.** V rozhovoru v Právu 19. března 2021 řekl, že bude spolupracovat s Jaromírem Soukupem na TV Barrandov a má účast v Reflexu. Opozice ve Sněmovně by měla vytvořit drtivou většinu a vynutit si rekonstrukci vlády, která by měla důvěru sněmovní většiny, a tím i veřejnosti. Chaotické vládě už nikdo nevěří a lidem se proto nechce ani dodržovat opatření. 21. března byl u Moravce a soustavně kritizoval stav financí státu a nemilosrdně skákal do řeči ministryni financí nebo kroutil hlavou při jejím vystoupení. Asi litoval, že už není poslancem a že nemůže s přednostním právem hovořit při jednání o (ne)prodloužení stavu nouze 26. března 2021. Tentokrát chodil k tribuně okamurovci a jejich předseda byl opět proti, navrhol 2hodinovou přestávku v jednání, aby získal pro odmítnutí dalšího stavu nouze poslance z jiných stran. Stav nouze byl prodloužen a Okamura jen oddálil návrat domů těch, kteří to mají daleko. Předseda ODS se po Bartošil a navrhoval bůhví kolik doporučení, které Sněmovna měla uložit vládě. Šlo hlavně o návrat žactva 1. stupně a dalších do škol.

❑ **OPĚT POKUSY PŘEPSAT MINULOST.** V Lidových novinách 18. března 2021 MUDr. Vilem Hofman uvedl, že prezident dr. Edvard Beneš odjel v roce 1943 do Moskvy a podepsal tam náš ortel na dlouhých 44 let, naše „osvobození“ v roce 1945 bylo fakticky pouze změna Hitlera za Stalina, nacismus za komunismus. A v těchto šlépějích nyní kráčí naše hlava státu směrem k východu bez ohledu na naše spojení se státy NATO. V den výročí 15. března 1939 se předsedkyně TOPistů o protektorátu vyjádřila jako o autonomním zřízení. A pro nás je dnes Rusko větší hrozbou než okupace nacistickou říší za protektorátu. To řekla poslankyně Sněmovny a občanka České republiky. Jak mohla něco tak totálně hrozného vyslovit a zapomenout na 360 000 obětí nacistické okupace. Nedávno se ovšem tak vyjádřil i nynější ministr obrany, který vládu vydírá poskytnutím 10 miliard pro armádu. Hrůza všech možných. Vysvětlíme hlavně žactvu všech stupňů škol, jak to skutečně bylo u nás za protektorátů? **kj**

„Vzprímit se, více přemýšlet a uvážlivěji konat!“

Tvrzení, že „na rozdíl od naší nevyvinuté demokracie, existuje v zemích na západ od našich hranic jakási „demokracie vyššího typu“, **zdomácnělo** u nemalého počtu našich občanů přesto, či právě proto, že většina z nich měla minimální znalosti o skutečných poměrech a realitě života v těchto kapitalistických zemích. „KAPITALISMUS“ je zdiskreditován nejen výhradně v drtivé většině prostých lidí těch kapitalistických států světa. Základní třídní dělení v nich probíhá v současnosti mezi novou nejvyšší třídou - mocenskou superelitou tvořenou asi 3% supermajetných obyvatel, **kteří „nejen že mají, ale také mohou, libovolně manipulují a především rozhodují“** a mezi **většinou společnosti „demokraticky vedenou“** zmíněnou nadřazenou kastou. Bylo však nevyhnutelné odstranit vybledlou a oprýskanou barvu na označení této „firmy“ a dát jí **nový zářivější náter a zvolit libozvučněji znějící, přitažlivější a vznešenější název**, který by lákal a přitahoval a který také bezesporu skutečně velmi honosně zní: **„VYSPĚLÁ DEMOKRACIE“**.

U nás se to odráží **jednak** v poníženém poddanském pocitu méněcennosti a druhořadosti ve srovnání s těmi „vyspělými demokraciemi“ u těch občanů, kteří uvěřili, dodnes slepě věří a uctivě vzhlíží k tomu klamnému, podvrženému obrazu, jako k „**božskému výtvaru dokonalosti**“ tohoto přebíraného kapitalismu. Patří k nim ale i ti, kterým musela až anti-komunistická propaganda v průběhu třicetiletého působení vysvětlit a přesvědčit je, že v poměrech dnes označovaných jako „komunismus“, se prý nedalo slušně žít. Nejdříve sice kroutili nevěřícími hlavou, ale jak dnes mnozí z nich stydlivě konstatují: **„Když to říkali každodenně v rádiu a v televizi i učitelé - to přece nešlo tomu neuvěřit!“** Nota bene - když ještě k tomu přispěl, do té doby neznámý, tajemný virus (s možným označením „HAV-SARE 89“), způsobující „ztrátu paměti“ a jehož působení se rozšířilo až do rozsahu **pandemie s trvalými následky u mnohých ve změnách v jejich charakteru**, ve vztazích k lidem i mezi lidmi i v poruchách rozumového chápání a posuzování dění v naší společnosti a ve světě!

Ti **druzí naši „obdivovatelé vyspělých demokracií Západu, nejvýrazněji postižení tímto virem“**,

se již ani necítí být součástí té naší „demokraticky“ ovládané a manipulované části občanů **v domnění, že je dnes ctí že nepatří k té „většině shrbených“**, byť to je pouhý jejich klam. Nemálo z nich těm vrchnostensky přehlíženým „prostáčkům“ však dávají nejen na odív, ale dokonce jim někteří umožňují i patřičně pocítit své výrazně se odlišující postavení mocnějších „**ÚSPĚŠNÝCH**“ a hvězdných „**CELEBRIT**“.

Tyto „**tzv. elity**“ se snaží o dosažení úrovně jejich vysněných západních vzorů a s hlubokým předklonem touží o ocenění svých snah a výtvorů alespoň jejich milostivým pohledem, nebo pohlazením s podáním ruky, což pociťují jako extázi osobního uspokojení. **To se odráží v jejich podlézavé oddanosti a poslušnosti, v nedůstojném shrbeném poklonkovaní, v pilnosti „opisování“ a dokonce i ve školáckém „žalobnictví“**. Aktivitu v přejímání a uplatňování všeho tzv. „demokratického západního“ a v „roubování“ mravních, estetických a dalších různých norem i zákonů a zvyklostí tamního života do našeho prostředí a na pomyslný „strom života našeho národa“ považují za svůj dějinný osudový úkol. Takové jednání by si zasloužilo ocenění, **kdyby představovalo přínos** některých nesporných dobrých výsledků , poznatků a osvědčených zkušeností ze západních zemí i odjinud ze světa **pro rozvoj naší společnosti, zkvalitnění života našich lidí a co je v souladu s národním zájmem**.

O takovém jednání se však dnes dozvídáme již jen z pohádek o českém Honzovi, který moudrostí, statečností, čestností, důvtipem a svým důstojným sebevědomým jednáním si získal ve světě i doma úctu, ocenění, respekt a dokonce i královskou korunu. Místo „**více takových Kožených**“, bylo a **je i dnes třeba „více takových českých Honzíků“** v parlamentu, senátu a ve vrcholných státních orgánech (i bez té královské koruny). Jenomže skutečnost potvrzuje, že současná aktivita a píle se často nezaměřuje tímto směrem, ale se zalíbením a s dychtivým očekáváním mladých, **jsou zmíněnými „elitami“ a „tzv. demokratickými stranami“** naopak podporovány a šířeny **různé výstřelky z oblasti kultury, zábavy a společenského života, i hloupé chyby a škodlivé politické přešlapy** dovážené z těchto končin.

V zájmu potřeby „**více takových českých Honzíků**“ se řídíme před vhozením hlasovacího lístku do volební urny zásadami uvedenými v názvu tohoto článku.

Alois Zlatníček

DEN MATEK JINAK – SBÍRKA NA POMOC OBĚTEM DOMÁCIHO NÁSILÍ

Netradičně pojali zaměstnanci Dopravního podniku města Brna oslavu svátku matek. Pro maminky s dětmi, které se staly oběťmi domácího násilí, uspořádali sbírku přímo na míru a vybrali hotovost i zboží za desítky tisíc korun. Magdalenium, které provozuje specializované zařízení pro oběti domácího násilí, si dárky od zástupců podniku převzalo v pondělí 10. května.

„Svátek matek jsme chtěli jsme pojmout netradičně, ale smysluplně. Vzhledem k informacím o narůstajících počtech případů domácího násilí jsme se rozhodli vytvořit sbírku a zacílit ji na maminky s dětmi, které se staly jeho oběťmi. Po konzultaci se Sociálním nadačním fondem města Brna a Jihomoravského kraje jsme vybrali Magdalenium, které provozuje specializované zařízení pro matky s dětmi, které tuto zkušenost mají. Podařilo se nám mezi zaměstnanci vybrat jedenáct tisíc korun v hotovosti a zboží za dalších asi deset tisíc, což je neuvěřitelné. Moc našim lidem za tuto solidaritu děkují,“ uvedl generální ředitel DP města Brna Miloš Havránek.

Na přání organizace Magdalenium vybíral DP mezi svými zaměstnanci zejména drogistické zboží. Během dvou týdnů se tak podařilo nashromáždit vše od kartáčků na zuby, sprchových gelů, šampónů, až po kosmetiku odhadem za deset tisíc korun. Dalších 10 tisíc korun se vybralo v hotovosti. „Za tuto částku jsme nakoupili prací prášky, opalovací krémy, pélenty, pisek do pískoviště pro děti a další věci, které potřebují. Jedna z našich řidiček navíc maminkám upekla osmikilový dort,“ dodal Havránek.

Téma domácího násilí více odkryla koronavirová pandemie. „V posledním roce jsme zaznamenali zvýšenou poptávku po ubytování v zařízení s utajenou adresou, které provozujeme a ve kterém se staráme právě o maminky s dětmi, které násilí doma čelily. Uzavřené okresy a obecně izolace v posledním roce přiměla oběti setrávat v násilných vztazích nepřiměřeně dlouho, bez možnosti odlehčení. Dochází u nich k prohlubování psychických obtíží, úzkostných a depresivních stavů, snižování sebedůvěry oběti nebo nárůstu sebevražedného jednání. Aktuálně azyl poskytujeme osmi maminkám a deseti dětem, desítkám dalších pomáháme v naší ambulantní poradně,“ sdělila psychologická pracovnice Yvona Pecák Fasurová.

Současná doba přinesla akceleraci domácího násilí a zhoršila finanční situaci mnoha obětí, neboť často přišly o práci a základní životní jistoty. „Sprosbou o radu se na nás obraceli i senioři a bezdětné ženy, které ze strany svých blízkých čelí nejen psychickému, ale i fyzickému násilí a nevěděli si se situací rady,“ řekla vedoucí organizace Lenka Hýbnerová.

V pobytovém programu spolku MAGDALENIUM je nyní osm žen a deset dětí. V poradně, kterou organizace provozuje, přibývá podpůrných hovorů. V databázi poradny se nachází přes 224 rizikových dětí a 140 obětí. Díky pomoci veřejnosti může své finanční prostředky efektivně cílit na pomoc těmto obětem postavit se znovu na vlastní nohy a začít nový život. (vž)

ODPORNOST SERVÍROVANÁ V ČT! KREV ZMIZELÉHO

Velkolepý epos lásky a prokletí, který se odehrává během 2. světové války a v období na ni navazujícím. Vypráví dramatický příběh matky a dcery a jejich zápasu o základní lidské právo – žít svůj život. (Tolik anonce v programu vysílání.)

JAKÁ JE SKUTEČNOST?

Odporné, "umělecky" ztvárněné kydání špíny na náš národ. Opět, ve výroční dny draze zaplaceného vítězství, se máme snad i omlouvat, že jsme si dovolili postavit se po bok spojenců a přispět k porážce Německa? Vždyť oni byli ti čestní a hodní obdivu! Fabulace, zrozené v chorém mozku autora, generalizující možné excesy v době války a poválečné - nám "naše" tak drahá, prý Česká televize - předkládá jako jedinou pravdu! Tito Goebbelsovi učedníci si myslí, že stokrát opakovaná lež se stane pravdou. To jim nedovolme a dál šířme pravdu - ve jménu těch, co nás zachránili před likvidací, kterou nám sliboval nejen Heydrich, vrah našich vlastenců.

O to víc si vážme oběti našich osvoboditelů!

Jan Korbel

Jak se vám líbí, že podle dnešních "demokratů" máme dnes tu zřůdu vlevo milovat, a oběti vpravo nenávidět ?

Naši květnoví jubilanti

V květnu oslaví svá kulatá i nekulatá životní jubilea následující členky a členové naší MěO:

Božena STAŇOVÁ, Alena WIMMEROVÁ, Věra KRHŮTOVÁ, Božena BODLÁKOVÁ, Marie ONDRÁČKOVÁ, Josef KUNCE, Vladimír ZELINKA, Jaroslav KOPAS, Květoslava MACHOVÁ, Jan KORBEL, Josefa BUDŇÁKOVÁ, Marie KLESKEŇOVÁ, Hana NÝČOVÁ, Květoslava VOTAVOVÁ, Zdeněk SKOUMAL, Alois ZLATNÍČEK, Monika UZLOVÁ, Jiří ČÍZEK.

**DĚTSKÝ
DEN**

30.5.

**ZASTUPITELÉ ZA
KSČM VÁS ZVOU
NA DĚTSKÝ DEN**

10-15.30 v parku ve vnitrobloku ulice Poříčí,
Křídlovická a Zahradnická
vystoupí KAREL GOTT
REVIVAL MORAVA

grilování, limonáda, skákací hrad, soutěže
pro děti o ceny, střelba ze vzduchovky,
sibiřské kočky

Objevovat: MIV KSČM Zhotovitel: MIV

Všem oslavenčům děkujeme za práci pro stranu a sociálně spravedlivější společnost a do mnoha dalších let života přejeme pevné zdraví, štěstí a pohodu!

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

TISKOVÁ ZPRÁVA MěV KSČM Brno

S pobouřením jsme zaznamenali opětovný vandalský čin, pro který byl využit podstavec Pomníku rudoarmějce na Moravském náměstí v Brně. Stalo se tak v noci na středu 21. dubna. Tentokrát se jednalo o hanlivý výtvar – sprejer zde zanechal

vulgární symbol ženského přirození a číslice 1968 a 2021. Tato čísla tak zřejmě měla odkazovat na rok vstupu vojsk Varšavské smlouvy na území ČSSR a na současnou kauzu diplomatické krize ČR a RF v souvislosti s šetřením výbuchu muničního skladu ve Vrbětčích v roce 2014.

MěV KSČM v Brně takový čin, jež lze klasifikovat jako vandalismus a poškozování cizí věci, v tomto případě kulturní památky, **důrazně odsuzuje**. Proto také pracovník městského výboru jako soukromá osoba podal z uvedených důvodů na Policii ČR oznámení na neznámého pachatele.

MěV KSČM v Brně vyjadřuje znepokojení, že jde o opakující se útok na Pomník rudoarmějce, který se opakuje vždy v období příprav na oslavy osvobození Brna a Československa od nacistického Německa.

MěV KSČM v Brně současně vyslovuje poděkování Úřadu městské části Brno-střed za zajištění bezodkladného odstranění zmíněného výtvaru.

**Městský výbor KSČM v Brně
22. dubna 2021**